

*Ljudje, ki so s teboj doživeli gore, ostanejo za vedno v spominu
Desetletje alpinistične dejavnosti v Kamniku*

Marko Petek

Desetletje alpinistične dejavnosti v Kamniku so zaznamovale izjemne odprave in odlični vzponi, ki v tem kraju prav gotovo niso izjema. Kamniškim alpinistom niso tuje niti strme stene vrhov Patagonije niti neskončni grebeni Himalaje. Kljub današnjemu tempu in časovnim omejitvam pa alpinisti v Kamniku gojimo tudi družabno in kulturno plat svojega udejstvovanja, saj nam uspeva najti čas za skupne ture, taborje in srečanja. Izobražujemo nadaljnje rodove ali si vsaj vzamemo čas za skupen pogovor o ciljih in prihodnosti družine. Člani veliko prispevajo h kulturnemu vidiku alpinizma. Alpinistični odsek družijo tudi pisatelje, slikarje, filmske in druge ustvarjalce, ki so v tem desetletju prispevali dobro leposlovno in vodniško literaturo ali pa kakšno drugačno predstavitev našega dela. Vsak alpinist nosi del tega v sebi, zgodbe, lepe razglede, verze in anekdote, ki so dolincem skoraj neverjetne. To nas združuje, gradi in uči živeti polno življenje.

Preden se podate v prebiranje v večji meri bolj statističnih podatkov Alpinističnega odseka Kamnik, naj navedem misel Marka Prezlja iz enega od njegovih predavanj: »Vzponi se nakopičijo, ocene se razblinijo, vendar ljudje, ki so s teboj doživeli gore, ostanejo za vedno v spominu.«

Alpinistični odsek ima v programu tudi izdajo samostojnega zbornika, ki bo o tradiciji alpinizma v Kamniku povedal še veliko več, kot je možno strniti na teh nekaj straneh. Osebnost se veselim, da bi takšna publikacija obstajala, vendar bo potrebno še precej truda, da nam to uspe. Prav gotovo smo koga ali kaj v tem zborniku izpustili, vendar nenamerno. Upamo, da nas bo na to kdo opozoril pred izdajo tega zbornika Alpinističnega odseka.

2003 – Leto taborov

V tem letu se je zamenjalo vodstvo odseka. Načelnik je postal Aljoša Markač, tajniške posle je še vedno opravljal Blaž Vrabc, blagajničarka je ostala Bernarda Cander. Za opremo je skrbel Marko Petek. Člani so uredili okolico plezališča Perovo ter sejnino sobo odseka. Največji dogodek pa je bil resen premik k izgradnji plezalne stene na ostrejšju Kulturnega doma Kamnik. Ustanovljen je bil gradbeni odbor, katerega predsednik je postal Ivan Resnik.

Alpinistično šolo pod vodstvom Matjaža Šerkezija je zaključilo 9 tečajnikov, ki so tako postali mlajši pripravniki. Dobili smo tri nove alpiniste, Mateja Kladnika, Franca Miša in Marjana Drolca. Šolo športnega plezanja je vodil Matjaž Žavbi. Novi športni plezalci so postali Ana Podpečan, Sašo Hribar in Ambrož Bajde.

Klemen Mali je avgusta organiziral tabor v francoskem Chamonixu. Tabor je bil spodbuda mladim članom za plezanje v Alpah. Udeležba ni bila prav številčna, vendar je tabor uspel in udeleženci so kljub veliki otoplitvi in zgodovinskim podorom znanih sten preplezali nekaj zanimivih smeri.

Junija je bil prvič organiziran alpinistični tabor Pipa miru na Petkovih njivah (prvotna oblika imena tega lepega kraja je edninska – Petkova njiva. Ime ima po kmetu Petku iz Podvolovljeka, ki je v nekdanjih časih pasel tamkaj). V vencu okoliških gor je teden preživelo dobrih 20 članov odseka. Bojan Pollak in Tone Škarja sta poskrbela, da so bili večeri zapolnjeni s slikami pionirskih zgodb kamniškega alpinizma. Izkazalo se je, da je

lokacija zelo primerna za tabor. Organizator Marko Petek se je zavzel, da bi se tabor uresničil tudi v naslednjih letih.

V Ospu je Matjaž Žavbi organiziral športnoplezalni tabor, ki je bil organiziran že v prejšnjih letih. Bil je dobro obiskan, predvsem s strani aktivnih v športnem plezanju.

V januarju je Matjaž Šerkezi člane odseka popeljal v svoje rodne kraje, in sicer je na Grohatu pod Raduho organiziral zimski tabor v sklopu alpinistične šole. Udeleženci so bivakirali v snegu in doživeli nekaj zanimivih zgodb. Tabor je imel lepo udeležbo.

V tem letu pa so se člani udeležili tudi nekaterih odprav. Marko Prezelj je v družbi Matica Jošta (AO Celje Matica) in Američana Steva Housa organiziral odpravo v pakistansko pogorje Karakorum, s ciljem osvojiti 7821 metrov visoki vrh Mašerbrum. Vrha so se lotili po Japonski smeri, v tveganih razmerah dosegli nekaj manj kot 6000 metrov in tam prekinili vzpon. Kljub temu so med aklimatizacijo v alpskem stilu uspeli preplezati novo smer na koto 5880 metrov ter po neuradnih podatkih drugi vzpon na Biarčedi (Biarchedi Peak, 6781 m).

Junija je v Pakistan odšel tudi Tomaž Humar z načrtom samostojno preplezati južno steno 8125 metrov visokega Nanga Parbata, ki z dobrimi štiri kilometri višine velja za najvišjo steno na svetu. V podporni ekipi sta sodelovala tudi Kamničana Tomo Drolec in Matej Mošnik. Zaradi visokih temperatur in zdravstvenih težav, ki so pestile ekipo, se Humarju ni uspelo dobro aklimatizirati, zato v načrtovano prvenstveno smer v Rupalski steni ni vstopil.

V decembru sta se Tomaž Humar in Aleš Koželj odpravila v Argentino, v južno steno Aconcague (6962 m). V času aklimatizacije sta se povzpela na Mirador (5500 m), nato pa v petih dneh preplezala novo smer v 2500 metrov visoki južni steni Aconcague in šestega dne stopila na vrh. Smer sta poimenovala *Mobitelova lastovka – Johanova smer* in jo posvetila Janezu Jegliču - Johanu. Vzpon je bil nominiran za zlati cepin.

Na prehodu v leto 2004 je bil Klemen Mali v Patagoniji. S soplezalcem Chrisom Turianom sta si zastavila ponovitev smeri *Tehuelche* v severozahodni steni Fitz Roya. Vendar je patagonsko vreme omogočalo le plezanje na gori Aguja Guillaumet (2579 m) v masivu Fitz Roya, kjer sta preplezala *Brennerjev raz* na vrh 30 Aniversario, na katerega sta pristopila po južni steni.

2004 – Izguba prijatelja

Vodstvo odseka je v tem letu ostalo enako. Izgradnja plezalne stene je bila v teku, s čimer so bili končno vidni rezultati dolgoletnega prizadevanja in dela članov.

Izobraževanje alpinističnih tečajnikov je prevzel Aleš Holc. Pri pridobitvi novih alpinistov se je zgodila prava »revolucija«. Alpinisti so postali Irena Mušič, Marko Petek, Matjaž Plemeniti, Ambrož Bajde in Klemen Romšak. V šoli športnega plezanja je Matjaž Žavbi dobil pomoč Saša Hribarja.

V tem letu je bil Marko Prezelj kar na dveh odpravah. V marcu je v navezi s Stevom Housom plezal v kanadskem Skalnem gorovju. Najbolj je odmeval njun vzpon čez severno steno North Twina. Opravila sta tretji vzpon čez steno, in sicer drugo ponovitev legendarne smeri *Lowe-Jones*, v spodnjem delu pa sta dodala svojo prvenstveno vstopno varianto. Prezelj je zatem preživel še deset dni v Koloradu (ZDA) in plezal v okolici Boulderja in Black Canyona, v večini smeri s sprotnim nameščanjem varovanja.

Z istim soplezalcem se je Prezelj junija odpravil v dolino Čarakusa v Pakistanu. Pridružili so se jima še štirje znani ameriški alpinisti Doug Chabot, Bruce Miller, Jeff Hollenbaugh in Steve Svenson. Skupina je dosegla praktično vse zastavljene cilje. Prezelj je v navezi s Housom ponovil Britansko smer na Nasser in nato z Millerjem po jugovzhodnem razu preplezal novo skalno smer na isti vrh z imenom *No Tasty Talking*. V zgornjem delu te smeri sta plezala tudi House in Svenson. Z Millerjem je preplezal še eno novo kombinirano smer s pristopom na vrh Kapura Peak (6544 m), za konec pa še novo smer *Difficult Life* v prvem stolpu masiva K 7, tudi tokrat z Millerjem. Prvotni načrt vzpona na zahodni vrh K 7 pa zaradi plazovitosti žal ni uspel.

Junija je prišlo do navala Kamničanov v perujske Ande. Tja so se odpravile kar tri naveze, vsaka s svojimi cilji. Jure Prezelj in Matej Mošnik sta si zastavila za cilj Huascarán Sur, naveza Aleš Koželj, Robert Poličnik in Matjaž Plemeniti pa Francosko smer v severni steni Huascarán Norte. Naveza Matej Kladnik in Marko Petek je imela več manjših ciljev, med drugim Alpamayo in Huascarán po klasičnih smereh. Za cilj pa sta si zastavila predvsem višino 6000 metrov. Vreme je bilo za tisti čas precej nestanovitno, z veliko padavin. Med aklimatizacijo se je Jure Prezelj povzpel na Ischinco (5600 m), naveza Kladnik-Petek pa na Pisco (5752 m). Ko sta se Jure Prezelj in Matej Mošnik hotela povzpeti na sosednji vrh njunega cilja, Copo (6188 m), je prišlo do tragedije. Mošnik je namreč med pristopom na vrh padel v ledeniško razpoko in umrl na kraju nesreče. Za mlado generacijo kamniških plezalcev je bil to velik šok in je globoko vplival nanjo. Matej Mošnik - Mato je bil namreč eden od članov, ki je povezoval ljudi in pozitivno vplival na generacijo. Vse naveze so se po dogodku vrnile domov.

Avgusta je bil v Pakistanu tudi Klemen Mali. Na odpravo na Great Trango Tower je odšel v družbi Tomaža Jakofčiča (Akademski AO) in Mihe Valiča (AO Rašica). Glavni cilj je bila smer *Eternal Flame* na Trango Tower (6251 m), katero so prvi preplezali v alpskem stilu. Pred tem so preplezali še prvenstveno smer *Karakorum Khush* na vrh Garda Peak (4700 m) in postali prvopristopniki. Opravili so še prvenstveno smer *Piyar-Piyar* na Sadu Spire (4600 m) ter prvenstveni vzpon in prvi pristop na vrh Trango Monk (5950 m). Smer so poimenovali *Chota Badla*.

Tomaž Humar se je v oktobru odpravil v vzhodni Nepal, s ciljem osvojiti vrh 7464 metrov visokega Vzhodnega Jannuja. Ta prelepa nedostopna gora kljub številnim poskusom še vedno nima pristopa na vrh. Vstopil je v jugovzhodni del stene, kjer je prve tri dni dobro napredoval. Po četrtem bivaku pa se je zaradi prhkkih snežnih gob in grebenov, kjer ni bilo mogoče napredovati, odločil za sestop.

Mladi športni plezalci so izboljšali svoje rezultate na tekmah za državni pokal Slovenije. S športnoplezalnimi vzponi je izstopal Sašo Hribar.

2005 – Umetna plezalna stena

Leto je zaznamovalo dokončanje umetne plezalne stene pod ostrejšem Kulturnega doma Kamnik. Z objektom so dobili dobre pogoje za treniranje alpinisti in predvsem športni plezalci.

Tajnik odseka je postal Marko Petek, gospodar opreme Matej Kladnik, sicer pa je vodstvo ostalo enako. Novo alpinistično šolo je spet prevzel Aleš Holc. Deset kandidatov iz končane šole je opravilo izpit za mlajšega pripravnika. Nova alpinista sta postala Igor Urankar in Miha Bogataj.

V tem letu sta bila Aleš Koželj in Tomaž Humar na dveh odpravah. Najprej sta marca v družbi Janka Oprešnika (AO Slovenska Bistrica) odšla pod Čolatse (6440 m) v nepalski Himalaji. Skupini je uspelo preplezati 1700 metrov visoko severovzhodno steno tega vrha. V spodnjem delu so začeli s prvenstveno varianto, v srednjem delu plezali po *Ameriški smeri*, nato spet del prvenstvene ter v zgornjem delu po *Švicarski smeri*.

Takoj junija sta se Koželj in Humar odpravila v Pakistan pod goro Nanga Parbat (8125 m), s ciljem preplezati prvenstveno smer v njeni južni Rupalski steni. Po sedemdnevni aklimatizaciji v *Messnerjevi smeri* do 6900 metrov je v steno vstopil samo Humar ter prvi dan preplezal 1600 metrov stene. Drugi dan je priplezal na 6400 metrov, kjer je bivakiral na snežni gobi. Nato pa se je vreme poslabšalo, začelo je snežiti in se plaziti, kar mu je onemogočilo nadaljevanje vzpona in tudi sestopa. Peti dan je zaprosil za možnost helikopterskega reševanja, ki je bilo nato s pomočjo Vikija Grošlja iz domovine ter pakistanskega alpinista Nazirja Sabirja tudi izvedeno.

V juniju je bil Marko Prezelj s Stevom Housom v perujskih Andih. Opravila sta štiri odlične vzpone. Prosto na pogled sta preplezala *Originalno smer* v La Esfinge (5327m) z originalnim izstopom, v isti steni še smer *Cruz del Sur*, v zahodni steni Cayesha (5721 m) novo smer *Idiomas Mixtos* z vzponom na vrh ter prvo prosto ponovitev *Italijanske smeri* v gori Taulliraju (5830 m) s prečenjem vrha.

Matjaž Šerkezi in Aleš Holc sta se avgusta pridružila štajerski odpravi na Kun (7086 m) v Indiji. Vrh je dosegel Šerkezi, Holc pa je preplezal 1200 metrov dolgo smer na enega sosednjih vrhov.

Septembra se je Matej Kladnik pridružil štajerski odpravi AO TAM na Daulagiri 7 (7246 m) v Nepalju v zasedbi Blaž Navršnik (vodja), Mitja Plohl, Andrej Napotnik, David Lešnik (vsi AO TAM), Rok Dežman (AO Celje), Brin Štabuc (AO Rašica) in zdravnik Žare Guzej (Obalni AO). Mateju Kladniku in Blažu Navršniku je uspelo na klasičen način opraviti prvo ponovitev Nemške smeri na Daulagiri 7 po jugozahodnem grebenu.

Matej Kladnik in Ambrož Bajde sta se udeležila zimskega tabora za mlade alpiniste v Chamonixu, ki ga organizira Komisija za alpinizem pri PZS. Preplezala sta Lagardov ozebnik v Les Droites, smer Frendo-Ravel v Aiguille Carée ter ozebnik Supercouloir v Mont Blanc du Taculu. Matej Kladnik se je udeležil tudi srečanja lednih plezalcev v Fournelu v Franciji.

Poleg omenjenih odprav so člani beležili še več kot 2000 najrazličnejših vzponov v domačih gorah, mlajši športni plezalci pa so spet dosegali spodbudne rezultate na tekmah za državni pokal.

2006 – Čez tri dežele po zlati cepin

Vodenje odseka je prevzel Matjaž Šerkezi, tajnik je ostal Marko Petek, Matej Kladnik pa gospodar opreme. Blagajno je to leto prevzel Uroš Košir. Vodstvo je prišlo v spor z nekaterimi člani zaradi nejasnosti nekaterih finančnih postavk alpinistične šole. Čeprav je PD na posebni seji preverilo zaplet in ni našlo nepravilnosti, je celotno vodstvo AO odstopilo. Začasno je vodenje prevzel Franc Miš s pomočniki. Na občnem zboru je bil kot novi načelnik izvoljen Matej Kladnik. Tajnik je postal Aleš Hočevnar, blagajničarka pa Saša Lindič. Za opremo je skrbel Urban Novak, za knjižnico pa Barbara Pavec.

Alpinistično šolo je vodil Matej Kladnik s pomočjo Metoda Humarja. Enajst tečajnikov šole je opravilo izpit za mlajšega pripravnika. Izpit za alpinističnega inštruktorja so opravili Matej Kladnik, Marko Petek in Franc Miš. Matjaž Šerkezi in Marko Petek sta začela z izobraževanjem za gorskega vodnika. Alpinisti so postali Vital Vek, Marjana Prezelj, Boštjan Borštnar, Saša Lindič in Lado Kladnik.

Na pobudo Franca Miša je bil v tem letu obujen stari Štuparjev memorial v nekoliko drugačni izvedbi in z novim imenom *Kamniški memorial za smučko in cepin*. Memorial je lepo uspel, saj se ga je udeležilo kar 86 udeležencev in članov AO Kamnik. Na Petkovih njivah je bil v juniju spet organiziran tabor Pipa miru. Že četrtega po vrsti se je udeležilo 47 plezalcev. Plezalni vikend na Okrešlju, ki ga je v septembru organiziral Franc Miš, je uspel kot prijetno plezalsko druženje. Oktobra so športni plezalci v kampu Lijak pri Novi Gorici organizirali tabor z imenom Vodna pipa.

Marko Prezelj je bil tega leta kar na treh koncih sveta. Januarja je odšel v Patagonijo, kjer je v jugovzhodnem razu Cerro Torreja (3102 m) skupaj z Američanoma Stephenom Kochom in Deanom Potterjem preplezal zanimivo in zelo kvalitetno kombinacijo: 250 metrov prvenstvene smeri v El Mochitu, nato 500 metrov v smeri Benitiers v El Mochu, ki ji je sledilo 500 metrov prvenstvene smeri do Col Patience, nato pa še po Maestrijevi smeri do vrha. Cela kombinacija je visoka 2100 metrov in tako predstavlja najvišjo smer v tem vrhu. Imenovali so jo *The Long Run*. Nato sta Prezelj in Koch v vzhodni steni gore Cerro Standhart (2730 m) preplezala 550 metrov prvenstvene smeri, ki sta jo nadaljevala v smeri Exocet.

Maja je na Aljasko odšla slovenska vojaška odprava. V ekipi je bil tudi Marko Prezelj, ki se je v navezi z Matejem Bizjakom povzpел na Denali (Mount McKinley) po Cassinovem razu in na Mini Moonflower po severnem ozebniku. Ob koncu obiska Aljaske pa je Prezelj v navezi z Rokom Blagusom (AO Ljubljana Matica) v sedemnajstih urah opravil še prosti vzpon na pogled preko Cobra Pillarja na vrh Mount Barille.

V istem času je bil na Aljaski Matej Kladnik. Odprave, ki so jo poimenovali *Light and Stupid in Alaska*, sta se udeležila še Rok Blagus in Tine Cuder. Kladniku je uspel lep dosežek v Denaliju (6194 m). V solo vzponu je preplezal Cassinov raz v alpskem stilu. Pred tem je v Mount Frances (3400 m) v navezi s Cudrom in Blagusom na alpski način preplezal smer po severozahodnem grebenu.

Jeseni je Prezelj vodil še slovensko odpravo v Tibet na Čomolari (7326 m). V okviru aklimatizacije so se člani odprave povzpeli na tri vrhove na stranskih grebenih Čomolarija in na Džangmo Gopša (6906 m). Skupaj z Borisom Lorenčičem (AAO Kozjak) je med 12. in 15. oktobrom preplezal severozahodni steber Čomolarija. Za ta vzpon sta prejela nagrado zlati cepin, ki pa ga je Prezelj odklonil. To je bil že drugi zlati cepin za Prezlja.

Te odprave se je udeležil tudi Matej Kladnik. Po štirih dneh plezanja in treh bivakih so 14. oktobra Rok Blagus, Tine Cuder, Samo Krmelj (vsi iz AO Ljubljana Matica) in Matej Kladnik po prvenstveni smeri po Levem ozebniku priplezali na rob stene in na vrh Čomolarija.

Aleš Koželj in Matjaž Plemeniti sta oktobra odšla na odpravo na Šiša Pangmo (8027 m) v Nepal. Člani odprave so bili še Matjaž Pečovnik (vodja), Primož Pišek (oba AO Slovenska Bistrica), Branko Ivanek (AO TAM) ter Anže in Tine Marenče (oba AO Kranj). Cilj je bil normalni pristop na vrh. Odprava zaradi neugodnih snežnih razmer ni dosegla vrha.

Aleš Koželj se je takoj zatem pridružil še štajerski odpravi na Čo Oju (8201 m) v zasedbi Boštjan Koletnik, Damjan Karničnik in Dušan Rauter. Razen Koletnika so vsi osvojili vrh po normalni smeri. Koželj je dosegel vrh 6. oktobra, Karničnik in Rauter pa 8. oktobra.

Predvideni tabor UIAA v Indiji je bil zaradi birokratskih težav odpovedan, zato je bila na hitro organizirana odprava perspektivnih himalajcev v Nepal. Odprave se je udeležil tudi Miha Bogataj, ki je prevzel vodstvo in uspel priplezati na Vzhodni Lobuče (6119 m) in na Nireko (6169 m).

Tomaž Humar se je oktobra odpravil pod himalajsko goro Baruntse (7129 m). Priplezal je na Mero (6470 m). Njegova želja je bila preplezati južno steno Baruntseja, vendar zaradi hudega mraza in vetra ni tvegala. Opravil je vzpon na vrh po jugovzhodnem grebenu.

Tudi to leto se je Matej Kladnik udeležil zimskega tabora za mlade alpiniste v Chamonixu. Kljub nepravilnim razmeram in okrevanju po omrzlinah, ki jih je dobil med plezanjem severne stene Eigerja, je v navezi s Špelo Dežman in Davidom Debeljakom preplezal smer Gabarrou-Albinioni v Mont Blanc du Taculu.

2007 – Leto dobrih vzponov

V tem letu je vodstvo odseka ostalo enako. Končala se je alpinistična šola pod vodstvom Mateja Kladnika. Uspešno jo je končalo 12 tečajnikov, ki so postali mlajši pripravniki. Novo šolo, ki je tokrat imela rekordno število slušateljev, kar 31, je prevzel Franc Miš. Izpit za alpinističnega inštruktorja je opravil Jure Prezelj. Alpinisti so postali Jernej Rutar, Urban Novak in Aleš Hočevar.

Marko Prezelj je januarja tega leta prejel priznanje PZS za najboljšega alpinista v letu 2006, Matej Kladnik pa za najperspektivnejšega alpinista.

Tabor Pipa miru na Petkovih njivah je doživel prvo petletko. Tabor je bil kljub slabemu vremenu dobro obiskan. Posvetili so ga kamniškemu alpinistu in prijatelju Mateju Mošniku - Matotu, ki se je leta 2004 ponesrečil v Andih (Peru). Spomnili so se ga tudi na sobotnem večeru s predavanjem Jureta Prezlja in Aleša Holca.

Ambrož Bajde je v začetku leta prvič odšel v Patagonijo, skupaj s Tomažem Jerebom (AO Idrija). Cilj njune odprave je bil 3102 metrov visoki vrh Cerro Torre. Vrha kljub večkratnim poskusom nista dosegla, sta pa preplezala krajšo smer v Torre Media Luna v skupini Cerro Torre. Odšla sta še v Bariloče in se kasneje odpravila v pogorje Catedral. Tam sta, po tednu dni padavin, preplezala še dve smeri v granitnih stolpih.

Planinska zveza Slovenije je skupaj z indijsko planinsko organizacijo (Indian Mountaineering Foundation – IMF) organizirala mednarodni tabor UIAA, katerega se je udeležilo šest Slovencev in Indijec. Tudi tokrat je bil cilj odprave 7075 metrov visoki Satopant v Garvalski Himalaji na severu Indije. Odprava je bila namenjena mladim perspektivnim alpinistom za nabiranje prvih izkušenj v visokih gorah Himalaje. Odprave so se udeležili Ambrož Bajde, Jernej Lanišek, Marijana Prezelj in Urban Novak. Vrh so razen Laniška dosegli vsi Kamničani, in sicer po severnem grebenu na klasičen način.

Marko Prezelj je bil uspešen v pakistanski dolini Karakorum. Na odpravo je odšel skupaj z Američanoma Vincem Andersonom in Stevom Housom, s ciljem priplezati na Zahodni vrh K

7 (6858 m) in na Zahodni vrh K 6 (7100 m). Najprej so se po severozahodnem ozebniku in po zahodnem grebenu povzpeli na Sulu (5950 m) in sestopili po osrednjem ozebniku na južni strani po verjetno prvenstveni smeri. Nato so preplezali še jugozahodni raz gore Naisa Brakk (5200 m) po prvenstveni smeri. Hoteli so splezati še na Farol (6300 m), vendar razmere tega niso dopustile. Zahodni vrh K 7 so dosegli po več kot 2000 metrov visoki prvenstveni smeri. To je bil tudi prvi pristop na ta vrh. V nadaljevanju so verjetno kot prvi preplezali več kot dva kilometra dolg skalni greben v vrhu zahodno od Naisa Brakk. Dva dni zatem so odšli proti severozahodni steni Zahodnega vrha K 6, vendar so po bivaku ugotovili, da ni mogoče varno priti do njega. Tik pred odhodom pa je Prezelj skupaj s Kanadčanom Maximom Turgeonom preplezal še 900-metrsko smer v stebru (5350 m) južnega ostenja K 7. Čeprav ni uspel vzpon na zahodni vrh K 6, je bila odprava zelo uspešna.

Septembra sta na odpravo na Kangbačen, ki jo je organizirala Komisija za alpinizem pri PZS, odšla Matej Kladnik in Aleš Koželj. Pod vodstvom Toneta Škarje so bili člani odprave še Tine Cuder, Boris Lorenčič, Mitja Šorn in Miha Valič. Cilj odprave je bil severozahodna stena Kangbačena (7903 m) po novi smeri, z rezervnim ciljem Kiratčuli (7365 m). Kladniku in Koželju je skupaj s Cudrom uspel prvi vzpon na vzhodni vrh Drohma (6695 m) po jugozahodni steni. Koželj je s Šornom splezal še na srednji vrh (6855 m) po jugozahodni steni. V isti navezi pa jima je zaradi neugodnih snežnih razmer spodletel poskus v strmi severni steni gore Čang Himal (Wedge Peak, 6750 m). Čeprav je glavni cilj ostal le želja, je odprava dosegla svoj namen kot podpora alpinistom za njihove samostojne vzpone v alpskem stilu.

Tomaž Humar je v oktobru preplezal novo smer na alpski način na vzhodni vrh Anapurne (8047 m). Smer poteka v desnem delu mogočnega južnega ostenja Anapurne. V zgornjem delu stene poteka sto metrov desno od Poljske smeri (Hajzer in Kukuczka, 1988). Nadaljeval je po vzhodnem grebenu (smer Loretan-Joos iz leta 1984) do vzhodnega vrha. Sestopil je po isti smeri.

Tadej Krišelj je plezal v Kirgiziji v stenah doline Ak Su. Cilj odprave je bil plezanje v granitnih stenah v hitrem, lahkem alpskem stilu in spoznavanje področja severozahodne Kirgizije. Člani so bili še Rok Šisernik (AK Slovenj Gradec) kot vodja, Aljaž Tratnik (AO Idrija), Anastasija Davidova (AO Ljubljana Matica) in Miha Hrastelj (AK Slovenj Gradec). Krišelj je s Tratnikom uspel preplezati smer Great Game na neimenovan vrh (3512 m), smer Lost Mountain v Piramid du Pamir (3605 m), Francosko smer v gori 1000 let ruskega krščanstva ter smer Lebediev v Central Pyramid, s Tratnikom in Davidovo pa še smer Perestroika crack v Pik Slesovi.

2008 – Odprava ob 70. obletnici alpinizma v Kamniku

Vodstvo odseka je ostalo enako. Novo alpinistično šolo je prevzel Marko Petek. Šolo športnega plezanja sta izpeljala Sašo Hribar in Matic Grojzdek. Uspešno jo je zaključilo deset tečajnikov. Andrej Slak in Tadej Trobevšek sta postala alpinista.

Tabor Pipa miru je bil organiziran skupaj z memorialom Janeza Stegnarja, AO Tržič. Tabora so se udeležili tudi člani Akademskega in Posavskega AO. Sobotni večer je s svojim predavanjem popestril alpinist Silvo Karo (AO Domžale). Po grobi oceni je imel tabor okrog sto udeležencev. V spomin Mateju Mošniku - Matotu, kateremu je tabor posvečen, je bila ob tej priložnosti v juniju postavljena tudi plošča v Spominskem parku v Kamniški Bistrici.

Močan veter je ustavil Marka Prezlja ter Američana Steva Housa in Vinca Andersona, ki so v alpskem slogu poskusili preplezati zahodno steno Makaluja (8485 m). Prezelj in Anderson sta preplezala novo smer v zahodni steni 7678 metrov visokega Kangčungzeja, znanega kot Makalu 2. Vzpon je bil opravljen v alpskem slogu brez bivaka.

V tem letu je bil glavni cilj odseka izpeljati društveno odpravo ob 70. obletnici alpinizma v Kamniku. Prvotni načrt je bil obisk regije Pamir v Tadžikistanu, in sicer v pogorju Akademski nauk v Centralnem Pamirju. Cilji so bili že zastavljeni, ko je mesec dni pred odpravo prišla slaba novica glede transporta v bazo. Hitro se je bilo treba odločiti, kako naprej, zato je vodja odprave Aleš Holc izbral pogorje Tjen Šan (Tian Shan) v Kirgiziji. Člani so se strinjali in tako so avgusta na odpravo odšli Holc kot vodja, Vital Vek, Marko Petek, Franc Miš, Tadej Krišelj, Andrej Rezar, Lado Kladnik, Matej Smrkolj (AO Tržič) in Uroš Cerar iz Ljubljane. Naveza Holc, Smrkolj in Krišelj je v času aklimatizacije uspela preplezati novo smer v Pik Parašutnem (5360 m) in jo poimenovala *Slovenska rojstnodnevna zabava*. V nadaljevanju odprave so člani osvojili vrh Han Tengri (Khan Tengri, 7010 m) po zahodnem grebenu. Najprej Smrkolj, Holc in Krišelj, naslednji dan pa še Petek, Vek in Kladnik. Odprava je bila uspešna predvsem po človeški plati in je pozitivno vplivala tudi na odnose v društvu.

Miha Bogataj in Tadej Krišelj sta se septembra odpravila v dolino Yosemite (ZDA). Preplezala sta nekaj dobrih smeri, vendar glavnega cilja v stenah El Capitan in Half Dome nista uspela uresničiti.

Na Aljasko so se odpravili Matej Kladnik, Urban Novak, Ambrož Bajde in Aleš Koželj. Člana odprave sta bila tudi Aljaž Tratnik in Davor Velikanje (AO Idrija). Vsi so preplezali severozahodni greben gore Mount Frances. Kladnik in Novak sta preplezala severni ozebnik v Mini Moonflowerju. Bajde in Koželj sta si za glavni cilj izbrala Francosko smer v Mount Hunterju ter opravila drugo ponovitev smeri s pristopom na vrh. Sestopala sta po zahodnem grebenu s svojo »bližnjico«. Tratnik, Velikanje, Kladnik in Novak so v Mount Hunterju uspešno preplezali smer Deprivation, vendar so se zaradi bližajočega slabega vremena na vrhu North Buttressa odločili, da sestopijo nazaj čez steno. Kasneje so se skupaj odpravili v bazni tabor pod Denalijem, z namenom plezati v južni steni. Zaradi napovedi poslabšanja vremena so se po normalni smeri na najvišji vrh Severne Amerike, Denali (6194 m), povzpeli Bajde, Novak, Tratnik, Velikanje in Koželj.

Marko Prezelj je skupaj z Vincem Andersonom in Stevom Housom opravil zimsko prosto ponovitev Walkerjevega stebra v Grandes Jorasses. Matej Kladnik je z Jurijem Hladnikom (AO Radovljica) preplezal Crozov steber na isti gori. Aleš Koželj in Tomaž Humar sta v družbi Anžeta Marenčeta (AO Kranj) preplezala smer Omega v Petites Jorasses in v isti navezi še Klasično smer v severni steni Eigerja.

2009 – Gora je želela drugače

Na odseku je prihajalo do nestrinjanj zaradi različnih pogledov dela odseka, kar pa je začelo vplivati tudi na vodenje odseka. Prvič je bilo za izvolitev načelnika uporabljeno tajno glasovanje. Načelnik je postal Marko Petek, ki je v upravnem odboru obdržal isto ekipo. Knjižnico je vodila Katja Tabernik. Pojavilo pa se je tudi nekaj nejevolje pri uporabi novozgrajene plezalne stene, ki je v realnosti postala strošek.

Prišlo je do večje spremembe na področju športnega plezanja. Uradno je bil ustanovljen Športnoplezalni odsek (ŠPO) v okviru Planinskega društva Kamnik, ki je v celoti prevzel

športnoplezalno dejavnost. Za njegovega načelnika je bil izbran Stane Židan. Odseka sta se dogovorila o sodelovanju na področju izobraževanja in družabnih dogodkov.

Priznanje za vrhunske dosežke v alpinizmu 2009, ki ga podeljuje Komisija za alpinizem pri PZS, je prejel Urban Novak. Marko Prezelj je od Občine Kamnik prejel priznanje za športne dosežke v letu 2009.

Alpinistično šolo, ki jo je vodil Marko Petek, je končalo 12 tečajnikov. Novo šolo je prevzel Jure Prezelj. Matej Kladnik, Bojan Pollak, Frane Kemperle in Marko Petek so se udeležili obnavljalnega seminarja za alpinistične inštruktorje v Vipavi. Organizirano je bilo tudi več posvetovanj na to temo in predsezonski seminar. Alpinista sta postala Matjaž Kramar in Tadej Krišelj. Med kamniške alpiniste so sprejeli tudi alpinista Petra Mežnarja.

Načelnik Marko Petek je bil pobudnik, da se ustanovi Svet alpinističnih inštruktorjev (SAI), ki je v preteklosti že deloval. Naloga tega je predvsem skrb za izobraževanje tečajnikov in pripravnikov ter seznanjanje članov z novostmi v alpinizmu. Svet je za predsednika izbral Aleša Holca.

V sklopu festivala Kamfest so člani AO zgradili umetno plezalno steno pred kavarno Veronika in na njej s prostovoljnim dežurstvom reklamirali plezanje v Kamniku. Odziv je bil dober. To je bila dobra popotnica športnem plezanju v Kamniku. Sodelovali so tudi z umetniškim predavanjem *Barve kamniškega alpinizma* in se tako dotaknili tudi kulturnega vidika alpinizma.

Svojo življenjsko pot je v gorah končal kamniški alpinist Tomaž Humar. Po hudi poškodbi noge se je uspešno vrnil v alpinizem in je svoj zadnji obisk namenil nepalski gori Langtang Lirung (7227 m). Kot zelo prepoznavnega in uspešnega alpinista so ga na njegovi zadnji poti pospremili najvišji predstavniki države in prijatelji na slovesnosti v Kamniški Bistrici. V Spominskem parku v Kamniški Bistrici so mu postavili spominsko ploščo, ki je nastala pod mojstrsko roko Metoda Humarja. Tomaž Humar je dal velik prispevek k slovesu kamniškega in slovenskega alpinizma. Bil je tudi dobitnik zlatega cepina. V zgodnjih letih svojega alpinizma je sodeloval pri dejavnostih kamniškega AO in kamniške GRS.

Marko Prezelj je v začetku leta plezal na Lofotih (Norveška). Preplezal je štiri nove smeri do ocene M7 in dodal svoj delež tudi v teh gorah. Maja je plezal na Aljaski. S Simonom Parsonsom sta preplezala severni ozebnik v Mini Moonflowerju, štiri dni za tem pa sta prečila še goro Mt. Frances od zahoda proti vzhodu – vzpon prek zahodnega grebena in sestop po vzhodnem grebenu. Plezanje smeri Moonflower Buttress v Mt. Hunterju sta zaradi Parsonsovih težav predhodno prekinila. Sneženje je preprečilo ponoven poskus, zato sta z odpravo zaključila.

Monika Kambič je bila prav tako na Aljaski, in sicer junija v pogorju Kichatna Spires. V navezi z Anastasijo Davidovo (AO Ljubljana Matica) in Majo Apat (AO Železničar) je opravila prosto ponovitev smeri Goldfinger v The Stumpu in prosto ponovitev smeri Dream in the Spirit of Mugs v zahodnem stolpu The Eye Tooth.

To leto je Marko Prezelj skupaj z Rokom Blagusom (AO Ljubljana Matica) in Luko Lindičem (AO Celje Matica) poskusil uresničiti plezanje v skupini Rimo, ki se nahaja v vzhodnem Karakorumu. Po polletnem delu, ko je že kazalo, da bodo uspeli prebroditi birokratske ovire, jim indijska vojska ni dovolila obiska. Tako so konec avgusta izbrali za cilj vrhove

Bagiratijev v indijski Garvalski Himalaji. Preplezali so tri nove smeri na Bagirati 2, 3 in 4. Začeli so v zahodni steni Bagiratija 4 (6200 m) s kombinirano smerjo in sestopom po smeri vzpona, nadaljevali pa v Bagiratiju 3 (6454 m) s kombinirano smerjo v zahodni steni v območju Nemške, Škotske in Češke smeri. Sestopili so na vzhodno stran gore. Za konec pa so v Bagiratiju 2 (6512 m) v jugo-jugozahodni steni in po zahodnem grebenu preplezali kombinirano smer s sestopom na vzhodno stran gore.

Ambrož Bajde in Urban Novak sta skupaj s Tinetom Cudrom iz Bovca in Matevžem Jermanom ter Blažem Ortarjem iz Ljubljane uspešno zaključila odpravo Farilapče (Pharilapche, 6017 m), ki se nahaja v nepalski regiji Kumbu, s prvenstvenim vzponom in ponovitvijo obstoječe smeri. Za aklimatizacijo so se povzpeli na trekinški cilj Gokyo Ri (5360 m), nato pa sta Novak in Bajde v vzhodni steni Farilapča preplezala novo smer, ki sta jo poimenovala *Kje si luna?* Za tem sta ponovila še obstoječo smer Snotty's gully v severni steni Dawa Peaka (5977 m) in izpolnila zastavljene cilje.

Mladi alpinisti so doma in v tujini opravili več odličnih vzponov. Med njimi so izstopali predvsem Tadej Krišelj, Urban Novak, Matej Kladnik, Ambrož Bajde in Matjaž Plemeniti; Krišelj, Plemeniti, Bajde in Sašo Hribar pa so navduševali tudi s športnoplezalnimi vzponi. Urban Novak in Ambrož Bajde sta se udeležila zimskega tabora v Chamonixu.

2010 – Slabo vreme in eksotični cilji

Vodstvo odseka se v tem letu ni spremenilo. Uspešno je bila izpeljana alpinistična šola z vodjem Juretom Prezljem. Izpitate je opravilo deset tečajnikov. Prav tako se je začela nova alpinistična šola, ki sta jo vodila Urban Novak in Ambrož Bajde. Andrej Rezar je postal alpinist. Med kamniške alpiniste smo sprejeli tudi dva »tujca« alpinista, Mateja Bizjaka iz AO Idrija in Primoža Hostnika iz AO Tržič. AO je s ŠPO dobro sodeloval pri organizaciji plezalne šole.

Kot znak dobrega sodelovanja med Društvom GRS Kamnik in AO Kamnik je zelo dobro uspel skupni tabor v Dolomitih. Bil je pomemben dogodek in dokaz, da morata društvi ostati tesno povezani.

Marko Prezelj je prejel posebno priznanje, imenovano Eiger, za uspešno mednarodno promocijo planinstva in alpinizma. Bloudkovo priznanje za življenjsko delo v športu je prejel naš alpinist, gorski reševalec, publicist, pisatelj in vodja mnogih uspešnih odprav Tone Škarja. Priznanje za vrhunske dosežke v alpinizmu 2009, ki ga podeljuje Komisija za alpinizem pri PZS, je tokrat prejel Tadej Krišelj.

Na področju odprav je bilo to sezono nekaj slabe volje z vremenom v Himalaji. Nekaj članov se je zaradi birokratskih zapletov moralo zadovoljiti z drugimi cilji ali se jim celo odpovedati.

Marko Prezelj je uspešno preplezal nekaj smeri na Aljaski. Plezal je v stenah gora Mooses Tooth in Mount Huntington. Zaradi ponovnih birokratskih zapletov za Rimo je nato odšel v Iran. V družbi z Luko Lindičem (AO Celje Matica) in Manujem Pellissierjem (Francija) se je udeležil mednarodnega srečanja alpinistov. Srečanje sta organizirala iranska planinska zveza in francosko alpinistično združenje GHM. Preplezali so zanimivo novo prvenstveno smer ter jo poimenovali *Persian Cat* (Perzijska mačka).

Julija je Monika Kambič odšla v Pakistan, natančneje v stolpe Uli Biaho in Trango. V navezi z Andrejem Ercegom (AO Črnuče) je prosto preplezala smer Trango Ocean v BC Slabs ter

Karakoram Khush v Garda Peaku. Glavni cilj, preplezati stolp Trango po Slovenski smeri ali smer Eternal Flame v alpskem slogu, je morala zaradi poškodbe opustiti.

Ambrož Bajde, Urban Novak in Tadej Krišelj so se udeležili odprave pod okriljem PZS v Pakistan, in sicer na Gašerbrum 1. Odprava je bila namenjena mladim preizkušenim alpinistom brez izkušenj z visoko nadmorsko višino. Cilj odprave je bil jasen: poskusiti splezati na vrh v alpskem slogu. Vodja odprave je bil Miha Habjan (Akademski AO), člani pa poleg Kamničanov še Dejan Mišković (AO Ljubljana Matica), Luka Ajnik (Akademski AO) in Miha Zupin (AO Kranj). Odprava ni uresničila zastavljenega cilja. Novak in Bajde sta kljub temu uspela med aklimatizacijo v alpskem stilu preplezati prvenstveno smer na Hidden Sud (7109 m). Krišelj je z Ajnikom in Zupinom poskusil preplezati novo težavno smer v alpskem slogu v 2000 metrov visoki steni Gašerbruma 6 (7003 m). Štiristo metrov pod vrhom so bili zaradi slabih snežnih razmer prisiljeni obrniti in sestopiti.

Matej Kladnik se je septembra odpravil v Himalajo na goro Gaurišankar (7134 m). Poleg Kladnika sta bila v navezi še Aljaž Tratnik (AO Idrija) in Blaž Navršnik (AO Tam Maribor). Po ogledu stene so za glavni cilj namesto glavnega vrha izbrali južni vrh (7010 m). Od resnega poskusa so jih odvrnile slabe in nevarne razmere ter bližnje srečanje s plazom.

2011 – Nominacija za zlati cepin

Novi načelnik odseka je postal Tadej Krišelj. Za tajnika je bil izbran Primož Lavrič, gospodar za opremo pa je postal Rožle Repanšek Spruk. Blagajno je še naprej vodila Saša Lindič, knjižnico pa Katja Tabernik. Končala se je alpinistična šola pod vodstvom Novaka in Bajdeta. Novo šolo sta prevzela Aleš Holc in Jure Prezelj. Izpit za alpinista je opravil Rožle Repanšek Spruk. Aleš Holc je prejel nagrado PZS za posebne dosežke v alpinizmu.

Odpravo v pakistansko dolino Čarakusa je vodil Urban Novak. Skupaj s člani odprave Davidom Debeljakom (AO Rašica), Lukom Stražarjem (Akademski AO) in Nejcem Marčičem (AO Radovljica) so opravili nekaj zelo dobrih vzponov. Skupaj so preplezali Britansko smer na Nasser Brakk (5200 m) in osvojili Sulu Peak (5950 m). Z Marčičem je Novak ponovil smer Marka Prezlja z varianto, s Stražarjem pa greben desno od Nasser Brakka. Smer sta poimenovala *Pištu mater*. Na vrh Beatrice (5800 m) so splezali z Marčičem in Stražarjem. V Iqban Wallu sta z Debeljakom preplezala še varianto Italijansko-ameriške smeri. Odprava je bila zelo odmevna zaradi prvenstvene smeri *Sanjači zlatih jam* na zahodni K 7 (6858 m), ki sta jo preplezala Stražar in Marčič in za ta uspeh prejela nagrado zlati cepin.

Na Kitajsko je odšel Aleš Holc kot vodja odprave v pogorje Xuelian Feng (Suelian Feng). Odpravo, ki jo je podprla PZS, sta sestavljala še Peter Juvan in Igor Kremser (oba Akademski AO). Opravili so osem prvenstvenih vzponov na tri še neosvojene štiritisočake in enega šesttisočaka. Najprej so preplezali Yi-ge feng (Ji-Ge Feng; 4420 m) po jugovzhodnem razu in sestopili po južnem razu. Kot drugega so osvojili Kundi Feng (4601 m) čez severno steno po desnem ozebniku ter sestopili po jugozahodnem grebenu in nato še Huang Jin Feng (Huang Džin Feng) (4708 m) po smeri Vagabund v zahodni steni in sestopili čez južno steno. Največji dosežek pa je bila smer Raz zaupanja v Xuelian North East (Severovzhodni Suelian; 6249 m), ki je bila kasneje deležna nominacije za zlati cepin. Smer so posvetili prijatelju, alpinistu Andreju Magajnetu, in tako uspešno zaključili opus lepih vzponov na dokaj neraziskanem območju.

Monika Kambič je vodila malo odpravo v Mijar (Miyar) v Indijski Himalaji. V navezi z Andrejem Ercegom (AO Črnuče) je preplezala več prvenstvenih smeri in naredila prve

pristope na vrhove nad dolino. Preplezala sta severovzhodni raz gore Toro Peak (4950 m), prvenstveno smer Speedy Gonzales in hkrati prvi pristop na Masala Peak (5650 m), smer Trident Ridge v Preamsingh Peaku (5300 m), prvenstveno smer Milky Way v Turaya Peaku (5250 m) in prvi pristop na vrh ter prvenstveno smer Sweet Aljonka na neimenovani vrh (5400 m).

Marko Prezelj je organiziral mednarodno odpravo na Makalu. Člani odprave so bili *Boris Lorenčič, Steve House, Scott Boughton (zdravnik), Rok Blagus in Luka Lindič*. Med aklimatizacijo so vsi opravili vzpon na Mera Peak in na neimenovani vrh (6682 m) na južnem grebenu Makaluja. *Prezelj in House* sta opravila tudi prvo prečenje celotnega grebena Chago, ki je zahteval 12-kilometrsko prečenje nad višino 6000 metrov. Glavnega cilja, plezanje v zahodni steni Makaluja, jim ni uspelo uresničiti.

2012 – Odšel kot legenda

Po hudi bolezni je 15. aprila odšel Metod Humar, kamniški alpinist, gorski vodnik in gorski reševalec. Bil je dobitnik zlatega priznanja občine Kamnik in častnega znaka Gorske reševalne zveze Slovenije. Opravil je prvi slovenski pristop na sedemtisočak. Leta 1965 se je udeležil JAHO II, druge jugoslovanske alpinistične odprave v Himalajo. Takrat je višek svoje alpinistične kariere dosegel skupaj s soplezalcem Ljubom Juvanom in dvema Šerpama; kot prvi na svetu je osvojil 7538 metrov visoki Jalung Ri. Njun dosežek je na žalost ostal premalo znan, saj mu je celo v alpinistični literaturi namenjena le bežna, obrobna omemba, pa čeprav je to najvišji vrh, ki so ga slovenski alpinisti osvojili prvi na svetu. Za kamniški alpinistični odsek je bil več kot samo alpinist – bil je človek, ki je navdihoval mlade, odličen govorec in pripovedovalec zgodb. Njegov etični kodeks se še danes širi med nove tečajnike in vzgaja nov rod. Metod je odšel kot legenda kamniškega alpinizma.

Končala se je alpinistična šola pod vodstvom Jureta Prezlja in Aleša Holca. Zanimiva sprememba je bila, da so tokrat posamične sklope šole v celoti izpeljali inštruktorji, ki sta jih predlagala vodji šole. Izkazalo se je za dober način vodenja, ki zagotavlja večje število sodelujočih in boljšo povezavo med novimi tečajniki in člani. Tu se je pokazala tudi pozitivna vloga Sveta alpinističnih inštruktorjev, ki dobro združuje ideje in moči. Novo šolo sta prevzela Matej Kladnik in Jure Prezelj. Izpit za alpinista sta opravila Franci Brezar in Primož Lavrič.

Marko Prezelj je postal častni član znamenitega angleškega Alpine Cluba. Tadej Krišelj je prejel priznanje PZS za najperspektivnejšega alpinista v letu 2012, Urban Novak pa nagrado za posebne dosežke v alpinizmu.

V Pamir je julija odšla Monika Kambič. Vodila je odpravo v Alai v zasedbi Tina Di Batista (AO Ljubljana Matica), Andrej Erceg (AO Črnuče), David Debeljak (AO Rašica) in James Cherry (Kanada). Preplezali so lepo število smeri v dobrem granitu. Kambičeva je v navezi z Di Batisto preplezala najprej smer Crack Suzy v Pic du Pamir (2500 m) in nato skupaj z Ercegom in Di Batisto še Francoski steber v gori 1000 let ruskega krščanstva (4510 m).

Urban Novak se je odločil še enkrat poskusiti na K 7. **Odpravo, ki sta jo poleg njega sestavljala še Američana Kyle Dempster kot vodja odprave in Hayden Kennedy, je podprla tudi Planinska zveza Slovenije.** Njihov glavni cilj je bil v alpskem slogu po novi smeri preplezati še nepreplezano vzhodno steno glavnega vrha K 7 (6934 m). V isti zasedbi so po isti liniji poskusili že leto prej, vendar jim zaradi poslabšanja vremena ni uspelo. Tokrat so,

odločeni kot še nikoli, smer preplezali v veliko težjih razmerah. Vzpon je po kvaliteti odmeval tudi v širši javnosti.

Marko Prezelj je skupaj z Luko Lindičem ponovno odšel v Iran. Pridružil se jim je še Sam Beaughey (Francija) in najprej so se napotili pod popolnoma kopno 800-metrsko severno steno gore Alam Koooh (4848 m). Lindič in Prezelj sta v njej ponovila *Nemško-francosko smer*, potem pa jim je slabo vreme prekrizalo nadaljnje načrte in preselili so se v Polekhab, kjer so tri dni plezali v odlični skali. Nato so odšli v Bisotoon na plezalski festival. Tam so prva dva dni opravili prvenstveni vzpon v 1000-metrski steni in smer imenovali *Golden Spatula*.

Urban Novak in Matej Kladnik sta se udeležila mednarodnega srečanja plezalcev na Škotskem. Preplezala sta lepo število smeri v stenah Coire an Lochaina, Coire an T – Sneachda, Creagan Chano, Ben Nevisa in Red Guarda.

Ponovno je na Elbrus odšel Igor Urankar kot vodja osemčlanske odprave. V ekipi so bili še Ivan Resnik, Peter Zarnik, Vital Vek, Pavel Ocepek, Rado Nadvešnik, Lado Kladnik in Tomaž Pibernik. Vsi člani so dosegli vrh in z njega tudi smučali.

2013 – Brzimo (hitimo) v alpskem slogu

V zadnjih letih je hitrost življenja pokazala, da so potrebne tudi prilagoditve v organizaciji odseka. Čas je neusmiljen in zato so člani odseka strnili moči in razdelili delo. Ta način se je v teh letih kot učinkovit pokazal pri vodenju alpinistične šole. Delo je razdeljeno po sklopih, katere vodijo posamični inštruktorji, ki znotraj sveta inštruktorjev skrbijo, da so člani čim bolj na tekočem z novostmi.

Novi načelnik je postal Aleš Holc in v svojo ekipo povabil najbolj aktivne mlajše člane. Jaka Capuder je postal tajnik, Saša Lindič ostaja blagajničarka s pomočjo Sandre Janežič, knjižnico še vedno vodi Katja Tabernik, ki ji pomagata Primož Narobe in Hana Kopitar Kladnik, gospodar Rožle Repanšek pa je dobil pomočnika Alena Voljkarja.

Svet alpinističnih inštruktorjev vodi Marko Petek, Marjan Kregar pa skrbi za člane v pripraviški dobi. Svet se zavzema, da bo v naslednjih letih odsek pridobil nekaj novih alpinistov in inštruktorjev ter poskrbel za učinkovito in dobro šolo kot do sedaj. Šola je namreč srce Alpinističnega odseka Kamnik.

Načrtovani so tabori in srečanja, ki spodbujajo družabno življenje in povezavo z drugimi društvi, predvsem z GRS Kamnik. Veliko energije je namenjene za spodbujanje vrhunskih alpinistov; tistih, ki to že so, in seveda tistih, ki to lahko postanejo. V načrtu so že odprave Marka Prezlja in Tadeja Krišlja z ekipo Slovenske mladinske reprezentance (Marko Prezelj je od leta 2012 mentor Slovenske mladinske alpinistične reprezentance – SMAR, Tadej Krišelj pa njen član) v Tibet na Fola Gangčen (Phola Gangchen) ter Urbana Novaka v Pakistan s ciljem vzpona na Vzhodni Kunjangčiš (Kunyangchish East). V Patagonijo se odpravlja Peter Mežnar s ciljem v južnem stolpu Paine.

Iz Patagonije se je že vrnila Monika Kambič, ki je z Anastasijo Davidovo (AO Ljubljana Matica) poskusila preplezati smer **Bonington-Whillans** v zahodni steni **centralnega stolpa** Torres del Paine in **zabeležiti tudi prvo povsem žensko ponovitev**. To jima je na žalost preprečil orkanski veter.

Odlično pa je sezono začel Tadej Krišelj, ki je tudi v Patagoniji preplezal dve novi prvenstveni smeri. Kot član SMAR je z Luko Krajncem (AO Celje Matica) načrtoval novo smer v znani steni Fitz Roya. Smer sta poimenovala *The Real Kekec*. Preplezala sta tudi jugovzhodni raz Cerro Torreja in za konec še prvenstveno smer *Dulce de leche* v El Mochu.

Z Norveške se je vrnil Matej Kladnik. S Tinetom Cudrom je plezal na Lofotih. Ujela sta nekaj lepih dni v spreminjajočem se vremenu in v Vågakallnu (942 m) uspela preplezati smer *Mieux vaut tard que jamais* (Bolje pozno kot nikoli), v Nordfjelletu pa verjetno prvenstveno smer *Funny Route*. Potem sta se preselila v okolico Narvika, kjer sta v dolini Spansdalen preplezala tristometerski slap Henrikafossen, precej plezan ledeni slap, ki je bil v tedanjih razmerah občutno težji od splošno veljavne ocene.

Skratka, pogumno smo zakorakali v novo desetletje močne tradicije.